

Sumikumara

වික්ටර්... ඩබ් හා මී

VICTOR RATNAYAKE - IN CONCERT

"ස" - උත්තර භාරතීය රාගධර සංගීත නොවැසියේ මුලකුරයි "ස". වික්ටර් - හෙළ හි පුරාවතේ පවුරු සිමා සිදුලමින් සියළු ඉසව් යා කළ ගාන්ධිවරයායි වික්ටර් රත්නායකයන්. එසේ නම් "ඔබ හා මම" ? කවුරුන්ද ඔබ හා මම ?

අප අපව ම හඳුනාගැනීමටනම් දෙවැනි විචාරවත් "ස" සහ "වික්ටර්" හඳුනාගත යුතු වන්නේය.

"ස" යනු ස්වර සජනකයේ මුල් ම ස්වරය පමණක් ම ද අප හට ? තැන්තේ ම යි ! එකිනෙක පරයන නිර්මාණයක් කිරීමෙහි ලා නො තිත් ආශාවන්ගෙන් උන්මාදිත කල නිමැවුම්කරුවන්ගේ දශකය වූ සැක්තෘව දශකය යළිත් සිහිපත් කරගත හැකිනම් ? සැක්තෘව දශකයේ රසිකයන්ටනම් "ස" ස්වරයක් හෝ හෙළ බසෙහි අක්ෂරයක් පමණක් ම නොවේ. හෙළ විභාගික මියැසි ප්‍රසාංගිකත්වයේ හැඟුණු රත් කෙහිලි සැරසූ ස්වරයයි "ස". මියැසි ප්‍රසංගයන් අතර ජනප්‍රියත්වයේ හිණි පෙත්තෙහි නැංවූ ජය ධජ පතාක අරා හුන් අක්ෂරයයි "ස". ප්‍රසංග වාර දහස් ගණන් ඉක්මවමින් සැක්තෘවේ දශකයේ සිට දශක පුරා නොනැවැති ගලා යන මහා හි රසෝසයේ රළු පතරේ දියුණු ලාංඡනයයි "ස". හෙළ හි අඹරෙහි පෑ මහා ස්වර පෙළහරයි "ස".

සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ ඔෞෂධ සංරෝජකයෙකු වූ කඩුගන්නාවේ රත්නායක ආරච්චිලාගේ දොන් ජෙමිස් මහත්මාටත් අබේකෝන් මායාදුන්නලාගේ සුමනාවතී මැතිණියටත් දාව වර්ෂ වික්වා දහස් නවසිය හතළිස් දෙකක් වූ නවමී මස දහ අට වන ද උපන් වාසනාවන්ත කුමරුරා යි රත්නායක ආරච්චිලාගේ දොන් වික්ටර්. අන් අයෙකුගේ ඉට් බැලෝ සර්පිනාවක් ලද ඉසිමුවකදී වාදනය කරන්නට තැන් දුරද්දී හිමි කරුගෙන් "ටොක්කක්" කෑ දගයායි වික්ටර්. අනුන්ගෙන් දඩුවම් නො විඳින්නට පියාණන් ගෙනැවිත් දුන් ඉට් බැලෝ සර්පිනාව වයමින් හා ගයමින් සිය සොයුරන් සමඟින් කඩුගන්නාව ප්‍රදේශය මියැසියෙන් සෙළුරු දැරුවායි වික්ටර්. සිය පියාණන්ගේ හිතවතෙකු වූ ඩී. ඩී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. සර්පිනාවට අත හුරු කර ගනිමින් ද, මහනුවර වම්. පී. පී. කලායතනයේ අධ්‍යයන සිරිල් පෙරේරා සංගීතාවාර්යවරයාණන් යටතේ වයලීනය ක්‍රමවත්ව හදාරමින් ද, ආර්.ඒ. වන්දසේන සංගීතවේදියාණන්ගෙන් සිය ශිල්පීය මත ස්ථිරසාර මතකට යොමු කර ගනිමින් ද, අවසාන වකලු හේවුඩ් ආනයනය නමින් හැඳින් වූණ රජයේ සංගීත විද්‍යාලයට ඇතුලත්ව වාදනය මෙන්ම ගායනය ද හදාල ගැටවරයායි වික්ටර්.

ශාස්ත්‍රීය ඥාණය මෙන්ම, ප්‍රායෝගික ශිල්පීය හැකියාවන් වර්ධනය කර ගැනීමටත් එක සේ වාසනාව ලද, ඒ වෙනුවෙන් ම කැපවී අභ්‍යාසයෙහි යෙදුණු, ඒ නිසාවෙන් ම නො බිඳියහැකි ස්ථිර පදනමකින් යුක්තව ගායන ක්ෂේත්‍රයට විමුඛ සංගීතවේදියෙකි වික්ටර් රත්නායකයන්. රත්නායකයන්ගේ තාරුණ්‍යයේ මෝහණීය කට හඬ ඇසු ඇසුවත් වෙන් නොවන සේ බඳුනා වර පටක් සේ විය. වරෙක ප්‍රේමාන්විත වූත්, වරෙක ජාත්‍යන්තරයෙන් ඔද වැඩුනා වූත්, වරෙක බැසි බර වූත්, තවත් වරෙක හැඟීම් බර වූත්, තවත් වරෙක උපසාසාත්මක වූත්, තවත් වරෙක උපදේශාත්මක වූත්, රත්නායකයන්ගේ කට හඬ විටෙක සෞම්‍ය ව ගායනාවන්තේ ය. විටෙක වේගවත්ව පද අමුණන්ගේ ය. තවත් විටෙක සුසුම් පාලනය කරගනිමින් දීර්ඝව ගැයෙන්නේ ය. තවත් විටෙක නිරන්තරයෙන් ඉහළ පහළ දිවෙන ස්වරස්ථාන ස්පර්ශ කරමින් ගේය කරටයම් නිම වන්නේ ය. තවත් විටෙක මේ සියල්ල මුහුරුමින් තැවුම් බවකින් යුත් අපූර්වත්වයක් ගායනයට කැටි කරවන්නේ ය. නිවැරදි ගායන හුරුවකට කදිම වූ නිදර්ශනයයි රත්නායකයන්ගේ ගායනය. හෙළ ගායනයේ "ගමනක්" යන්නෙකුට හොඳම පූර්වාරද්‍රවණය යි රත්නායකයන්ගේ ගායනය.

සිය කට හඬෙහි වූ අනන්‍යතාවය වික්ටර් රත්නායකයන් සහජයෙන් ම ලද වාසනා ගුණයයි. අන් සියළු ගායක ගායිකාවන් හා පැති ගිය හඬකි ඒ. රැක්මණි දේවියගේ සිට විශාරද නන්ද මාලනි, ලතා වල්පොල, සුජාතා අත්තනායක, නෙරන්ජලා සරෝජිනි, නිලා විභූමිසිංහ, නෙලු අධිකාරී, ඉන්ද්‍රානි පෙරේරා, වන්දිකා සිරිවර්ධන වැනි විවිධ ශිල්පිනියන්ගේ හඬ හා මුහු වූ රත්නායකයන්ගේ ප්‍රේමනීය යුග හි දියවර උරේෂා රචිතාර්ය වැනි නව යුගයේ යොවුන් ගායිකාවන් සමඟින් අද ද ගලා බසින්නේ ය. පණ්ඩිත් අමරදේවියන්ගේ පටන් සිසිර සේනාරත්න, අයිවෝ ඩේනිස්, මහාචාර්ය සනත් නන්දසිරි, සුනිල් වදිරිසිංහ, වඩිවඩි ජයනොඩි, මිල්ටන් මල්ලවාරච්චි, එච්. ආර්. ජෝතිපාල, එම්. එස්. ප්‍රනාන්දු ආදී විවිධ ඉසව් වෙත යොමු වූ ගායන ශිල්පීන් සමඟින් යාච්‍ය රත්නායකයන්ගේ ගායනීය හඬ.

පසුගිය ද කැපැණිය සෞන්දර්යය විශ්ව විද්‍යාලයීය ආචාර්ය පදවියකින් පිදුම් ලබන්නට හේතු කාරණාව වූයේ වික්ටර් රත්නායකයන්ගේ ගායන ශිල්පය පමණක්ම නොවේ. පසු ගිය දශක ගණනාව පුරා කළ නැවුම් විවිච්චන්, විවිධාකාර වූ තනු හා සංගීත නිර්මාණකරණයයි. පණ්ඩිත් අමර දේවියන්ගේ පටන් හර්ෂන දිසානායක යෞවන ගායන ශිල්පියා දක්වාත් විශාරද නන්ද මාලනිය, රැක්මණි දේවිය ගේ පටන් උරේෂා රචිතාර්ය යෞවන ශිල්පිනිය දක්වාත් වික්කොට වෙනස් වූ ශිල්පී ශිල්පිනියන් වෙත කලා වූ වික්කොට වෙනස් තනු හා සංගීත නිර්මාණ ප්‍රමාණය ගිණිය නොහැකි තරම් ය. අබේවර්ධන බාලසූරිය ශිල්පියාට පමණක් කළ තනු ගණනින් සැක්තෘව ඉක්මවයි. සුනිල් වදිරිසිංහයන් දොරට වැඩියේ "සඳකඩ පහණක්" ගීතය සඳහා නිර්මිත තනුව හා සංගීත රටා නිසා නොවේ ද ? ප්‍රෙඩ් සිල්වා ශිල්පියාණන්ගේ උපසාසා හිත බොහොමයක් මෙන්ම කථනාටක සංගීත වේදියට අනුව නිර්මිත "කුණ්ඩුමණි" ගීතයේ තනු හා සංගීත රචකයා යි වික්ටර් රත්නායකයන්.

"සිරිබෝ අයිතා" වැනි වෙනත් විභවවල සංගීත අධ්‍යක්ෂණය සඳහා සම්මානයෙන් පුද ලැබූ රත්නායකයෝ. සම්මානයට පාත්‍ර නො වූවද රත්නායකයන් විසින් හෙළ රිදී සිතමාවේ රන් සළකුණක් තැබූ සංගීත අධ්‍යක්ෂණයෙන් යුත් වූ විභවවලයකි "සරංගලේ". සංගීත අධ්‍යක්ෂණය කල ලේලි නාට්‍ය පිළිබඳවද අමතක කළ නොහේ.

ඉතින් නම් වික්ටර් රත්නායකයන්ට පෙම් බඳු "ඔබ හා මම" හඳුනා ගැනීම අපහසු නොවනු ඇත. රත්නායක හඬින් මෝහනය වූ, රත්නායක ස්වර පෙළහරින් සංවේදී වූ, රත්නායක හි සමුද්‍රයෙන් ආනන්දමත්ව ඥාණනය වූ, සැක්තෘව දශකයේ උපන් රසිකයෝ නො වන්නෙහි ද "ඔබ හා මම" ? සැබැවින් ම වය සාධිමධරයක්ම නොවන්නේ ද "ඔබට හා මම" ?

විවිධා කාර වූ රස හල සිසාරා සැරෑ රසික කැලකි "ඔබ හා මම". නැවුම් වූත් හරවත් වූත් වින්දනීය ගුණය දශක ගණනාවක් තිස්සේ වැඩ වූ රසවතුන් පෙළකි "ඔබ හා මම". "කොට කලිසම්" ඇදී පාසල් සිසුන් ලෙසින් මෙන්ම තරුණ දු පුහුන් සිටිනා දෙමව්පියන් ලෙසින් ද එක ම රස ගුලාවක රසාලිප්තවන්නෝ වෙමු ය "ඔබ හා මම". නොරටකදී වුව ද වය විඳින්නට අදට ද වාසනාවන්තයේ වෙමු ය "ඔබ හා මම".

"ස" වික්ටර් හා මෙවර "ඔබ හා මම" මුහුටින් මෙපුර මහා කලා කේන්ද්‍රය වූ ආර්ට් සෙන්ටර් (ART CENTRE) හි දීය. 2011 ජනවාරි 30 දා සවස 6.00 ට එහි රැස්වන දෙදහසක් ඉක්මවූ රසවතුන් සමඟින් වික්ටර් රත්නායකයන්ගේ හඬ සමඟ අත්පොළසක් හඬ මුහු කනනා ප්‍රබුද්ධ රසිකයන් වන්නෙහි ය "ඔබ හා මම". හෙළයේ ප්‍රමුඛතම වාද්‍ය වෘන්දයක මියැසියට දැනැස් ගත වන ශ්‍රාවකයින් වන්නෙහි ය "ඔබ හා මම". රත්නායකයන්ගේ හි දසුන් හි සමාධි ගත වන ප්‍රේක්ෂකයෝ වන්නෙහි ය "ඔබ හා මම". ඉතින් මුණ ගැසෙමු "ස", වික්ටර්, ඔබ හා මම ඒ සුචිසල් රසිකගාරයේ දී සැක්තෘවේ දශකය යළිද එහි මවන්නට.

සිසිර දිසානායක

Digital Art - Sumith & Devika Perera 59954478